ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 115r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

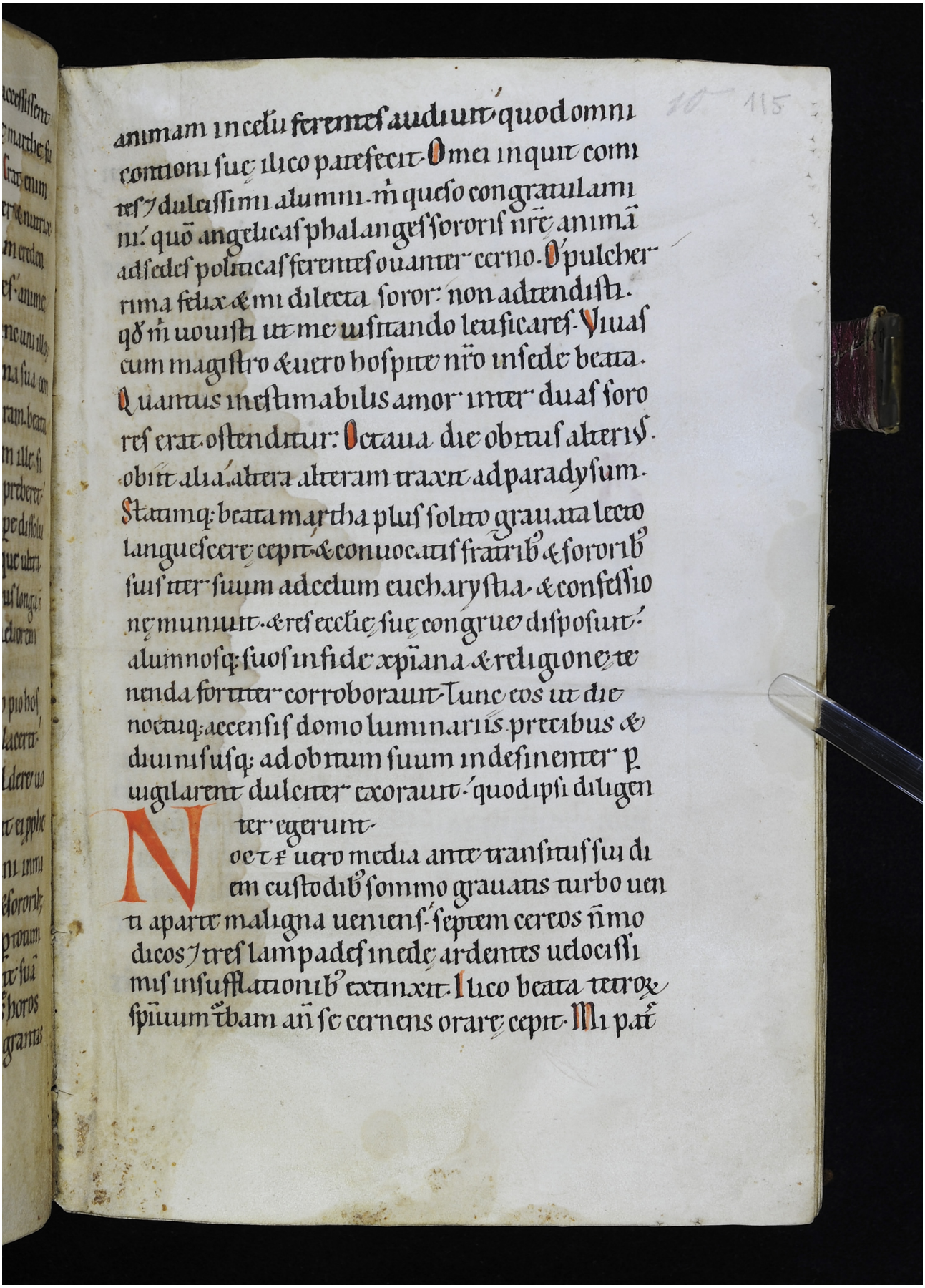

animam in celu ferentes audiunt quod omni
contioni suę ilico patefecit. O mei inquit comi
tes / dulcissimi alumni. m̄ queso congratulami
ni. quō angelicas phalanges sororis nr̄ animā
adsedes portantes ferentes ouantes cerno. O pulcher
rima felix & mi dilecta soror: non adtendisti.
qd̄ m̄ uouisti ut me uisitando leuificares. Viuas
cum magistro & uero hospite nr̄o in sede beata.
Quantus mestimabilis amor inter duas soro
res erat ostenditur: Octaua die obitus alteris.
obiit alia. altera alteram traxit ad paradysum.
Statimq: beata martha plus solito grauata lecto
languescere cepit. & conuocatis fratrib̄ & sororib̄
suis iter suum ad cedum eucharystia. & confessio
ne munuit. & res ecclie suę congrue disposuit.
alumnosq: suos in fide xp̄iana & religione te
nenda fortiter corroborauit. Tunc eos ut die
noctuq: accensis domo luminaribus precibus &
diuinis usq: ad obitum suum indesinenter p.
uigilarent dulcitter exoraunt. quod ipsi diligen
ter egerunt.

Nocte uero media ante transitus sui di
em custodib̄ somno grauatis turbo uen
ti aparte maligna uenient. septem certos n̄mo
dicos / tres lampades in ede ardentes uelocissi
mis insufflationib̄ extinxit. Ilico beata terrore
spiritum tbam an̄ se cernens orare cepit. Mi pat